

Ne vizitează oaspeți sportivi din Indonezia

La strandul Tineretului, pe stadionul Republicii și pe terenurile Progresul, reprezentativele studențești ale Indoneziei susțin întâlniri prietenești cu selecționatele Capitalei

Pentru întâia oară capitala țării noastre primește oaspeți sportivi din îndepărtata Indonezie. Primim vizita delegației sportive a studenților indonezieni, participanți la recente întreceri ale Universiadei de la Sofia. Au făcut deplasarea 4 inotători, 4 atleți, 3 tenismani și 2 scrimeri. Aceștia vor lua parte la o serie de întâlniri prietenești și antrenamente comune cu tinerii noștri sportivi. Întrecerile de tenis și scrimă au și început în după amiaza de ieri, iar azi vor lua startul și inotatorii.

În rândul delegației oaspe se află cîteva din cei mai buni tineri sportivi ai Indoneziei. Inotătorul Ahmed Dimjati este și deținătorul recordului țării la 100 m liber, cu un timp foarte bun: 56,9. Performanța a fost stabilită anul trecut. Brasistul Mohamed Sukri are la activ o performanță de 2:44,5 pe 200 m, ceea ce constituie de asemenea un record al Indoneziei. Inotătoarea Oey Lian Nio — singura reprezentantă feminină a delegației — este și ea recordmană a țării cu 1:17,5 pe 100 m spate, performanță stabilită chiar în acest sezon. Mai cităm, din rândul grupului de atleți, pe sprinterul J. Gosal — participant la J. O. de la Roma — care deține recordul indonezian pe 100 m plat cu 10,5. O bună carte de vizită prezintă cei trei tenismani. Sie Nie Sie este cel mai bun junior indonezian, iar Sugiarto și Sie Kong Loen dețin în clasamentul țării locuri fruntașe.

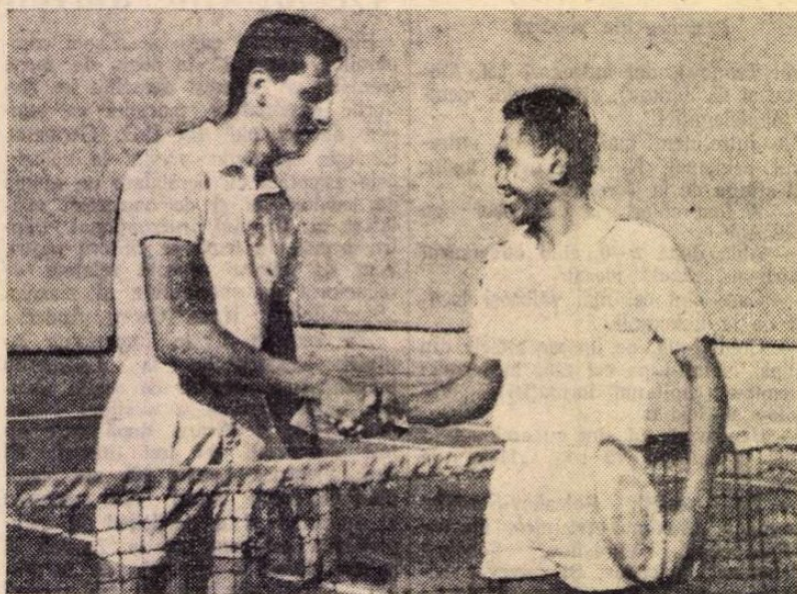
Iată, desigur, puncte de atracție pentru spectatorii bucureșteni care urmăresc cu interes evoluția sportivilor indonezieni, la prima lor participare în țara noastră. Ieri, pe terenurile de tenis de la Progresul ca și în sala de scrimă de la stadionul Republicii, au răsunat deseori aplauze adresate oaspeților noștri de departe.

Delegația sportivă a Indoneziei este condusă de dl. Soewarno, membru al Comitetului național olimpic și vicepreședintele Federației de volei din această țară. La sosirea în Capitală, d-sa a adresat prin intermediul ziarului nostru următorul-salut pentru sportivii romini:

„Sintem deosebit de fericiti pentru faptul că avem prilejul de a vizita România și de a susține întâlniri cu tinerii sportivi romini, întâlniri care desigur vor contribui la promovarea relațiilor prietenești dintre țările noastre. Totodată, îmi exprim speranța că vom avea prilejul de a primi pe sportivii romini ca oaspeți în Indonezia.”

Sportivii indonezieni rămân la București pînă la sfîrșitul săptămîinii, după care se îndreaptă către Belgrad și Atena unde vor susține noi întâlniri, în drum spre țară.

RD. V.

Marmureanu (R.P.R.) dă mina cu adversarul său Sugiarto (Indonezia) înaintea jocului.

Foto: T. Roibu

Întrecerile sportivilor indonezieni și romini

LA TENIS...

Miercuri după-amiază, paralel cu întrecerile campionatelor republicane individuale, pe două terenuri de la Progresul a început întîlnirea de tenis (sistem Cupa Davis) dintre selecționata Bucureștiului și selecționata universitară a Indoneziei. După prima zi, jucătorii romini conduc cu scorul de 2-0. Marmureanu l-a învins în cinci seturi pe Sugiarto cu 4-6, 6-1, 6-3, 4-6, 6-3, după o partidă echilibrată.

În cealaltă întîlnire, Tiriac a câștigat ușor la Sie Nie Sie (6-3, 6-2, 6-1), dominîndu-l și adversarul printr-o gamă variată de lovituri, cu un accent deosebit pe ofensivă încă de la prima minge.

Întrecerea dintre cele două selecționate continuă azi de la ora 15,30 cînd va avea loc partidă de dublu Tiriac, Marmureanu—Sugiarto, Sie Kong Loen. În afara întîlnirii interselecționate se va disputa, tot azi după amiază, și meciul dintre Boaghe și Sie Nie Sie.

Mîine de la ora 15,30 se vor desfășura ultimele două simpluri: Tiriac—Sugiarto și Marmureanu — Sie Nie Sie.

LA NATAȚIE ȘI ATLETISM...

Azi la strandul Tineretului (ora 17) se deslășoară întrecerile de natație cu participarea inotătorilor indonezieni. Oaspeții vor primi replica unor inotători fruntași din Capitală. La aceeași oră, pe stadionul Republicii, atleții indonezieni vor participa la un

concurs, urmat de un antrenament comun împreună cu o selecționată de tineret a Capitalei.

Cifre și date din sportul bulgar

• În anii care au trecut de la eliberarea Bulgariei de sub jugul fascist, mișcarea sportivă a cunoscut în această țară o continuă dezvoltare. Numărul celor care practică astăzi în mod organizat sportul este de 10 ori mai mare în comparație cu perioada dinaintea de 9 septembrie 1944.

• Cea de a treia Spartachiadă sâtească bulgară a angrenat un mare număr de tineri și tinere la practicarea sportului: în toate etapele întrecerii au concurat aproape 450 de mii de iubitori ai sportului.

• R.P. Bulgaria s-a impus pe arena europeană îndeosebi prin succesele pe care le-au obținut baschetbaliștii: echipa masculină a câștigat în anul 1958 campionatul european, iar în anul 1960 formația feminină de baschet a R.P. Bulgaria s-a clasat pe locul secund la campionatele europene; în acest an echipa masculină a câștigat medalile de bronz la „europenele” de la Belgrad.

În fotografie, Kiril Vodenicearov, unul dintre cei mai buni parașutiști sportivi din R. P. Bulgaria

• Importante succese au obținut în anii din urmă luptătorii bulgari. Dimităr Dobrev a cucerit medalia olimpică de aur la întrecerile din capitala Italiei, în anul 1960, iar Hristo Bimbarov, Nikola Zalev și Șt. Kolev — medalii de argint.

Despre jocul portarului de fotbal

de
LEV IAȘIN

maestru emerit al sportului din U.R.S.S., laureat al Premiului Lenin

CE ESTE PORTARUL? Este, după cum se știe, ultimul stîlp al echipei. Dar, portarul de fotbal, asemenea unui miner, nu are dreptul să greșească. Și totuși, el este om și nimic din ceea ce este omenească nu-i este străin. Deci și greșile.

Singura greșală pe care totuși nu trebuie să o săvîrșescă niciodată un portar este aceea de a nimeri cu totul întîmplător pe terenul de fotbal. Nu știu, există, probabil, și portari care au ajuns în... poartă după proverbul „poarta vine mîncînd”; n-au reușit în alte posturi și atunci s-au mulțumit și cu... poarta. Eu, însă după cite îmi amintesc, chiar de la început am dorit cu orice preț să joc în poartă. Am vrut să devin portar și mi-am realizat visul.

CE ESTE PULSUL? Nu m-am îndoit niciodată că primul cosmonaut va fi un cetățean al Uniunii Sovietice. Recunosc însă că în suflet îmi încolțise speranța că primul cosmonaut va fi un fost portar de fotbal. De ce? Pentru simplul motiv că cosmonautul trebuie să fie un om cu nervi de fier.

Înainte de joc pulsul portarului trebuie să fie de 64 bătăi pe minut. Nici o bătăie mai mult. Pulsul portarului este însoțit de pulsul întregii echipe. Parafrazînd aceste cuvinte, pot spune că de calmul portarului depinde însoși succesul echipei.

Și totuși, noi portarii avem emoții. Sintem însă obligați să ne ascundem neînvinștea — altă față de adversarii cit și față de colegii de echipă. Cîm calmul, singele rece, nu sînt daruri ale naturii, ci un element al jocului portarului, ca și prinderea mingii de pîldă, atunci se acestea se realizează în cadrul antrenamentelor. Fiecare portar are mijloacele sale de luptă împotriva emoțiilor.

o rețetă general valabilă nu există. Totuși, dintre toate mijloacele cel mai eficace este încrederea absolută în posibilitățile tale.

CE ESTE ATLETISMUL? Mi se spune uneori că am devenit portar fiindcă sînt înalt. Da, e bine cînd portarul este înalt. Dar aceasta nu înseamnă totul. Portarul trebuie să fie în plus și atlet. Aceasta înseamnă că el trebuie să alege tot atît de bine ca oricare dintre înaintași, să sară mai bine decît toți apărătorii și să fie la fel de rezistent ca și mijlocașii. Portarul acumulează în el forță, agilitate, viteză, elasticitate — calități caracteristice fiecărui jucător. În afară de aceasta, portarul trebuie să posede încă o sumedenie de alte calități, specifice portarului: o perfectă coordonare, aprecierea fără greșală a situației date, tenacitate. Se înțelege de la sine că această pregătire multilaterală solicită un fizic athletic, care se realizează numai printr-un antrenament zilnic, sistematic. De asemenea, portarul trebuie să folosească deseori în pregătirea sa nu numai mingea de fotbal, ci și halterele, coarda de sărit, mingea de cauciuc. Se întîmplă uneori ca în timpul antrenamentelor portarii să alege undeva în spatele grupului de fotbaliști care se pregătesc, pentru motivul că el, chipurile, nu are pentru ce să alege deoarece în poartă stă! Convingerea mea sinceră este aceea că locul unui portar care se respectă este în fruntea plutonului, că el este obligat să se antreneze mai intensiv decît oricare dintre jucători.

Portarul nu poate să practice numai

fotbalul. Oricare disciplină sportivă pe care o practică în plus pe lângă „specialitatea” sa de bază îi aduce numai foloase, îl ajută să devină un adevărat atlet.

CE ESTE ECONOMIA? Portarii buni joacă întotdeauna economic. Simplitatea lor are adeseori tangență cu arta. Nici o săritură de efect dintr-un colț în altul al porții, nici o cădere acrobatică nu sînt apreciate atît de mult ca un simplu pas lateral sigur, pasul cu ajutorul căruia portarul parează sigur o lovitură sau prinde o minge dificilă. Nu știu cum gîndesc alții, dar eu socotesc că e bun acel portar care joacă simplu și sigur. Acestea nu sînt doar cuvinte, ci o cerință a vieții — portarul trebuie să se arunce cît mai puțin. Căci în timp ce te ridici, situația se poate schimba, iar în cădere nu poți întotdeauna fi sigur că blochezi sau prinzi mingea.

O asemenea economie în jocul portarului începe de la antrenamente. În timp ce colegii de echipă își reglează tirul la poartă trebuie să-ți exersezi acele procedee și mijloace care în meci îți vor da posibilitatea să joci în viteză, simplu și sigur. Aceasta nu înseamnă însă că portarul trebuie să facă economie la aruncări și căderi. Esențialul

e ca el să nu uite niciodată că lucrul cel mai important este securitatea porții, și nu mijloacele prin care se realizează aceasta.

CE ESTE RISCUL? Riscul este elementul de pe urma căruia am avut cel mai mult de suferit. Îmi amintesc cum — începînd să experimentez ieșirile din poartă, cînd nu dispuneam încă de suficiente elemente tehnice și nu aveam experiență — riscam adeseori, punînd echipa în dificultate. Și totuși, am jucat și voi continua să joc la risc. Numai că în prezent riscul meu este bine fundamentat. El nu este doar un mijloc de a mă remarea, ci dorința de a juca bine și cu folos pentru echipă. Fără îndoială, pentru aceasta trebuie să cunosc tactică și particularitățile de stil ale adversarului. Mai există și o altă latură a acestui stil de joc. Ieșirea riscantă din poartă creează întotdeauna o fază palpitantă, dar în aceasta constă una din frumusețile sportului.

Riscul fundamentat este bun și prin faptul că el dezleagă mințile portarului, îi dă posibilitatea să aibă inițiativă în joc — care este de asemenea un factor nu de mică însemnătate în apărarea cu succes a porții. Munca de creație este de neconcepț fără risc. Dar în spatele riscului trebuie să stea gîndirea cupătată, calmul, studiul fazelor de joc și, se înțelege, o muncă sirguincioasă la antrenamente.

CE ESTE ETICA? Postul de portar este periculos. Aceasta nu înseamnă totuși că portarul trebuie să fie fricos. Ce atitudine trebuie să aibă portarul față de accidente? Natural, el trebuie

a echipei noastre. Sint fericit că am obținut medalie de aur, dar în cele citeva zile pînă la plecare (n.r. convorbirea a avut loc luni) va trebui să punem la punct unele deficiențe ieșite la iveală cu acest prilej. În ceea ce privește componenta echipei, ea va suferi modificări pentru Praga, întrucît Fieraru și Pavel nu vor putea face deplasarea fiind reținuți de examene. Cit despre turneul de la Praga, poate rivaliza ca valoare cu un campionat mondial.”

Organizatorii au stabilit componența celor două serii masculine. Echipa noastră face parte din seria I, împreună cu reprezentativele Uniunii Sovietice, R.P. Ungare și R.S. Cehoslovace (B). Din seria a II-a fac parte R.S. Cehoslovacă (A), R.P. Polonă, R.P. Bulgaria și Japonia. Primele două clasate din fiecare serie vor lua parte la turneul pentru locurile 1—4, iar celelalte se vor întrece pentru locurile 5—8. Paralel are loc un turneu feminin la care participă: R.P. Bulgaria, Japonia, R.P. Polonă, R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă (A), R.S. Cehoslovacă (junioare). Jocurile vor începe în ziua de 8 și se vor încheia la 13 septembrie.

Noi recorduri europene stabilite de inotători sovietici

• Cu prilejul campionatelor de natație ale U.R.S.S., care au avut loc în orașul Lvov, Leonid Barbier a stabilit un nou record al Europei în proba de 200 m spate cu timpul de 2:16,5. Vechiul record era deținut de Wagner (R.D. Germană) cu 2:18,0.

• Leonid Kolesnikov a stabilit un nou record european în proba de 200 m bras cu 2:35,6. Vechiul record era de 2:37,3 și aparținea aceluiași sportiv.

FOTBAL PE GLOB

• Într-un meci confind pentru „Cupa campionilor europeni” la fotbal, la Monaco echipa Glasgow Rangers a dispus cu scorul de 3-2 (2-0) de echipa Monaco.

Aseară s-au mai disputat întîlnirile: Vasas Budapesta — Real Madrid 0-2 (0-2); T.D.N.A. Sofia — Dukla Praga 4-4 (1-2).

• La Lisabona s-a disputat meciul internațional de fotbal dintre echipele Benfica Lisabona, cîștigătoare „Cupei campionilor europeni” și Penarol Montevideo, cîștigătoare „Cupei Americii de Sud”. Jocul a luat sfîrșit cu scorul de 1-0 (0-0) în favoarea echipei gazdă. Returul acestui meci se va disputa la 17 septembrie la Montevideo.

să le evite. Un jucător lipsit de tehnică accidentează mai repede pe portar, chiar fără intenție, tot așa cum un portar lipsit de o pregătire tehnică corespunzătoare nu-și poate apăra integritatea proprie fără a pune în pericol adversarul direct.

Jucătorii, fie că e vorba de portari sau de înaintași, se respectă unii pe alții. Prin aceasta se manifestă munca de educație ce se desfășoară cu fotbaliștii în cadrul echipei. Cei mai buni înaintași ai noștri nu și-au permis niciodată să nu-și permit ca prin jocul lor să pună în pericol portarul și invers. Un exemplu strălucit în această direcție a fost Feodorov. În prezent joacă la fel Valentin Ivanov și Mamedov.

CE ESTE ENTUZIASMUL? Întotdeauna am văzut în sport nu numai succese, gume, metri. Apreciez cel mai mult ceea ce se numește „cea de a 4-a măsură”: voința neîmănată pentru victorie, dorința de a juca, nu de a sta pe teren 90 de minute.

Și încă ceva: întotdeauna este mult mai plăcut să evoluezi împotriva unor atacanți periculoși, chiar dacă ei îți dau de furcă peste măsură. Împotriva unor înaintași puternici nu poți să joci stînd cu minile în sold. În asemenea meciuri trebuie să te întrebuițești la maximum, să joci cu vînt, cu însuflețire. Astfel, mă determină să acționez Valentin Ivanov, Ponedelnik, Gusarov, Sokolov, Kanevski, Metreveli. Iar de peste hotare — Kopa, Fontaine, Piantoni, Pele, Vava, Kevan, Smith.

Dar pentru ca să joci cu însuflețire, cu entuziasm, trebuie să iubești sportul, fotbalul, locul tău în poartă.

(Din „Fizkultura i sport” Nr. 7/1961)